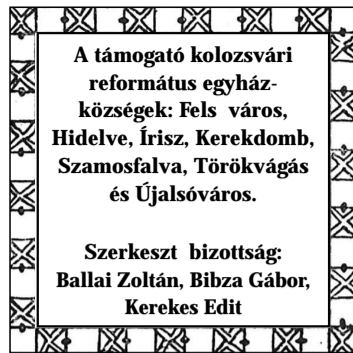

REFORMÁTUS HÍRADÓ

IV. ÉVFOLYAM 3. SZÁM

A támogató kolozsvári református egyház-
községek: Fels város,
Hidelve, Írisz, Kerekdomb,
Szamosfalva, Törökvágás
és Újalsóváros.

Szerkesztő bizottság:
Ballai Zoltán, Bibza Gábor,
Kerekes Edit

Épít egyház Szászfenest I Palatkáig

Templom, múzeum, öregotthon, közösségi ház épül

Folyamatos építkezés zajlik a Kolozsvári Református Egyházmegegyházközségeiben: Szászfenesen az els energiatakarékos templom munkálatai zajlanak, Törökvágáson a régi parókia épülete helyett gyülekezeti házat építenek, Magyarpalatkán gyülekezeti központ készül, a tóközi gyülekezet vezet i pedig egy húsz éve megálmodott id s otthon tervének kivitelezésén munkálkodnak. Az egyházi, állami támogatásból és pályázati pénzekb I zajló építkezések korántsem nyerték el még végs formájukat, a lelkészek lelkesedése viszont töretlen, és még a nehézkes ügyintézés sokszor végeláthatatlan útvesztet i sem riasztják el ket. A készülő épületek mindegyikének alapötlete közösségi igényre válaszul született: a frissen alakult vagy b vül gyülekezetek létez infrastruktúrája már nem felelt meg a szükségleteknek, korlátozott befogadóképessége, leromlott állaga vagy a felekezeti épület hiánya miatt nem bizonyult egyházi munkára alkalmasnak. (Részletek a 9. oldalon)

Két éven belül készülne el a törökvágási gyülekezeti ház

Igazoljuk: nem vagyunk leírhatóak!

BALLAI ZOLTÁN

Kálvin János nem csak az egyházi életet változtatta meg, hanem az akkori városvezetés döntéseihez, a gazdasági és társadalmi élethez is hozzáadta letisztult, bibliás világszemléletét; így próbálta meg Genf városának életét a helyes irányba terelni, hogy a lakosokat a kapzsóság, a hatalomvágy ne vigye el a túlzások és az istentelenség felé.

A református embernek sosem csak arról kell tanúbizonyságot tennie, hogy h séges szolgálja Istennek, hanem morális kötelessége a közügyekben is részt vállalni: sorsát alakítani, a cselekvés lehet ségét cselekedetté alakítani. E szellemiségben kijelenthetjük: nekünk, erdélyi magyaroknak Isten adta jogunk ezen a földön, ahova az Úristen rendelt bennünket, hittünk gyakorlása, saját gazdasági érdekeink érvényesítése és védelme, anyanyelvünk használata, közösségi ügyeink önálló és anyanyelven való intézése. Ezt csak akkor tudjuk magunk számára biztosítani, ha megmutatjuk, hogy közösségként is er sek vagyunk. Er nk bizonyítása sid k óta abban nyilvánul meg, hogy közösségünk képvisel it magunk választjuk meg. Tapasztaltuk: ha valahol nem vagyunk jelen, ott hamar leírnak bennünket és elfelejtene. Megannyi példa mutatja, hogy még akkor is megpróbálnak „forgalomból kivonni”, ha ott vagyunk, s t néha magunk ellen fordulunk, amikor magyar a magyart bántja, pereli.

Hogy megmutassuk, kisebbségi sorsunk ellenére mi nem csak résztvev i, hanem aktív cselekv i vagyunk társadalmunknak, akik megannyi maradandó értéket teremtünk, fontos, hogy a választásokon is jelenléttünkkel hangsúlyozzuk: Istent I kapott küldetésünknek tartjuk a társadalmat alakítani. Hasznos és cselekv tagjai akarunk lenni az erdélyi és romániai társadalomnak, és err l a jogunkról nem mondhatunk le még akkor sem, ha ennek a választásnak nem a parlamenti képviselőt a tétje. November 2-án is mutassuk meg, hogy össze tudunk fogni, nem vagyunk elhanyagolhatóak, leírhatóak.

Jakab apostol szavaival élve: a ti igenetek legyen igen, a nemetek pedig nem (Jak 5,12). Most mondjunk igent azzal, hogy közösségünk képvisel jére szavazunk, és mondjunk nemet azokra, akik deklaratív módon már kijelentették, hogy sajátos nemzeti kultúráukat, hitünket saját közösségeinkben nem ápolhatjuk.

Létünk e tájon Isten adta ajándék, ezért imádkozunk, hogy Isten akarat ne háborítottassék rossz szándékkal és gy lölettel. Mindezeket túl adjunk hálát imádságainkban, hogy 2014. reformáció nagyhetében még tart az kegyelme mirajtunk, nemzetünkön, szül földünkön.

Reformáció

El zmények

A reneszánsz és a humanizmus hatására teljesen megújul az emberi felfogás és gondolkodás. A természettudományi és földrajzi felfedezések alapjaiban rendítik meg a középkori világméretet. Fény derül olyan egyházi tanításra, amely nem egyezik a tudomány felismeréseivel. Az egyház tanait, berögz déseit egyre többen kritizálják, egyre n az igény az egyházi élet erkölcsi és tanbeli megreformálására.

Husz János (Jan Hus) 1369-ben született Csehországban. John Wyclif (1330-1384) angol teológus m vei hatására szorgalmazza a korabeli egyházi élet megreformálását. Fanatikus hévvel ostromozza a papság erkölcsi romlottságát, kincsszomját, a papi tisztségek pénzért való adásvételét, a keresztény hit és erkölcsiség nagyfokú süllyedését. A konstanzi zsinatra Zsigmond császár részéről külön meghívást és menlevelet kap. Megtiltják, hogy misét mondjon, amit nem tart be, ezért menlevele ellenére börtönbe vetetik. A zsinat kiküldött bizottsága kihallgatja 1415 júniusában, majd ítéletet hirdet július 6-án, amit még aznap végre is hajtanak: máglyán megegetik az t támogató Prágai Jeromossal együtt.

Búcsúcédula

A 15. század végén és a 16. század elején az egyház tekintélye rohamosan csökken. Sorozatos támadások érik hatalmas birtokai, feudális kiváltságai, fény zése miatt. A nemesség és a polgárság saját érdekeit szolgáló egyházat akar. Az adók és terhek miatt a köznemesek leg többje lesüllyed a kismenesség, a lovagok rendjébe, a parasztság elszegényedik, a 15. század végén egymást érik a parasztfelkelések. Egyre nagyobb az irigység a kiváltságot élvez gazdagok és a telhetetlen papság felé. A Német-római Birodalom tartományainak fejedelmek nem tudják megakadályozni az egyházi jövedelmek kiáramlását Rómába. A helyzetet fokozza a búcsúcédulák árusítása.

1513-tól X. Leó pápa óriási összegeket fordít Róma felvirágoztatására. Felépíti a Vatikáni Könyvtárat, a Szent Péter székesegyház építését meggyorsítja, támogatja a m vészeteket. Két év alatt teljesen kiüríti a pápai kincstárat. Hogy pénzhez jusson, a bocsánatos b nőkért járó túlvilági büntetést, a búcsút árucikké nyilvánítja. Búcsút hirdet mindenkinek, aki adományával támogatja a Szent Péter székesegyház építését. Ez sok egyházi személyt felhábo-

rit, legjobban Luther Márton Ágoston-rendi szerzetest, a wittenbergi egyetem tanárát. Felháborodásának 1517-ben a kés bb 95 tétel néven ismert vita-iratban ad hangot. X. Leó elutasítja Luther nézeteit, 1520-ban kiátkozza t. V. Károly birodalmi átokkal sújtja, és törvényen kívül helyezi, csak Bölcs Frigyes szászországi választófejedelemnek köszönhet en marad életben. Wartburg várában 10 hónapig él álneven, és németre fordítja a Bibliát, letéve a német irodalmi nyelv alapjait. Tanai hamar terjednek Magyarországon és Erdélyben is. Tanításait Melancthon Fülöp fogalmazta meg 28 tételben, ezt 1530-ban az augsburgi birodalmi gy lésen fogadták el ágostai (augsburgi) hitvallás címen.

Puritánok, hugenották, reformátusok

Zwingli Ulrich Svájc németek lakta részén végzi reformátori szolgálatát. 1519-ben a zürichi f templom lelkésze. Tanítása az úrvacsora tanában, az egyház kormányzásában és a szertartásokban különbözik a Lutherét l. Tanait az 1534-ben Svájcban letelepedett francia származású Kálvin János fejlesztette tovább, akit 1537-ben választanak meg a genfi Szent Péter templom lelkészévé. 21 cikkely-

bl álló hitvallására fel kellett esküdnie minden polgárnak. Aki megtagadta, annak el kellett hagynia a várost. Egyházfegyelmi szabályzata a súlyosabb nyilvános b nt elkövet ket tiltja az úrvacsorától. Tiltja a szerencsejátékok, táncot, kihívó viselkedést. A Zwingli elveit valló genfi polgárság fellázadt Kálvin szigorú rendszere ellen, aki 1538-ban Strasbourgba menekül, lefordítja a zsoltárokat. 1541-ben a városi tanács kérésére visszatér Genfbe. F tanítása a predestináció, miszerint Isten eleve elrendeli egyesek üdvösségét, mások kárhozatát. Tanítása szerint az embernek kötelessége erkölcsös és tevékeny életet élni. A reformátorok között egyedül vallotta, hogy a pénz gyümölcsözteszethet. Angliában a puritánok, Franciaországban a hugenották, Magyarországon és Erdélyben a reformátusok lettek f követ i.

Ma jogos egyesek kérdése: nem elavult-e a reformáció tanítása? A szüntelenül megreformálni elv ma is id szer. Arra tanít, hogy meg lehet újulni. A Bibliából, a megújulás e tiszta forrásából lehet meríteni er t, bölcsességet, h séget és kitartást. Ez a zsinórmértéke ma is keresztyén életünknek.

Farkas László
Kolozsvár-íriszi
lelképásztor

Jó nekünk együtt lenni!

Százötven fiatal tábortatott a kolozsvári egyházmegye Ivóban

Születésnap, sok játék, közös kirándulás felejthetetlen élményével térhetett haza a Kolozsvári Református Egyházmegye 147 gyermeke és fiatalja a Hargita megyei Ivó közelében lévő Erzsébet-táborból, ahova tíz lelkipásztor és pedagógus kísérte el ket.

„Íme, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt...” táboroznak az atyafiak! Gyermekek és kísér egyaránt, teljesen új és ismeretlen tapasztalat elé nézve, kíváncsiskodó türelmetlenséggel várta már a megérkezést – lássuk, mi vár ránk, s az elrejtett, igen-igen kecsegtető foglalkozások hogyan töltik majd ki az elttünk álló néhány napot.

Els kellemes meglepetésünk már a buszból látható volt: a tábor szervezői egyt egyig az épület elé, készenlétben, mosolygósan várták az újabb táborozókat. Fiatal, dinamikus csapat fogadott, útbaigazításukkal akadálymentesen megtörténhetett a – nem is olyan egyszerű – szobabeosztás, mindenki megismerkedhetett ideiglenes otthonával. Az érkezés és elhelyezkedés lázban talán sokaknak idejük sem volt felfigyelni

a helyszín festő környezetére, de azt mindenki azonnal észlelte, hogy az épületegyüttes rendkívül gondozott, ráadásul a felszereltségre és a változatos játéklehetőségekre (számtalan társasjáték, csocsó, pingpong-asztal stb.) sem lehetett panasz.

Kísérőként úgy éreztük, mindenkinek nagyon egyszerű lesz megtalálni a helyét a táborban, hiszen kortól és nemtől függetlenül ki-ki találhatott a maga számára kedvező elfoglaltságot. Megvoltak a közös tevékenységek is, amelyek felébresztették gyermekeinkben a versenyszellemet: legkisebbitől a legnagyobbig arra törekedtek, hogy csapatukat elbire juttassák. Gondoskodtunk róla, hogy valahányszor asztalhoz ültünk, mindig elhangozzék egy asztali áldás, illetve a napi áhítat is szerves ré-

szévé váljék a tábori életnek. Lelkipásztor testvéremmel arra törekedtünk, hogy az igei üzenet által a krisztusi szeretetet, az elfogadás és adott esetben a megbocsátás készségét erősítsük ifjaink lelkében.

Bizonyára feledhetetlen marad a vadsparkban tett látogatás is. Varázslatos helyszínen, a természet közepén, izgatottan és csendbe borulva vártuk mindnyájan az ének, szarvasok, vadászok vagy éppen muflonok megjelenését, hátha sikerül akár még lencsevégre is kapni ket. Egyedi élmény volt ezeket az állatokat megpillantani a maguk természetes környezetében, olykor – az ének esetében – éppen testközelből. Ugyanakkor a másikat, táboron kívüli élményünk is maradandónak bizonyult, mikor két nagy csoportra oszolva, egyesek a világhírű korondi kézművesség rejtélyeibe nyerhettek betekintést, mások pedig a sóvidéki sóhegyeket tekinthették meg. Ezen kívül az esti időben lezajlott bátorságpróba, a

DUPLA KÁTÉ A KOLOZSVÁRI EGYHÁZMEGYE KONFIRMANDUSAINAK A TÖRÖKVÁGÁSON

„Hétfőig lehet jelentkezni Farkas László írisztelepi lelkipásztornál a Kolozsvári Egyházmegye Konfirmandusainak Találkozója (Dupla Káté), amelyet november 15-én 9.30 órától a Kolozsvár-Törökvági Református Egyházközség templomában tartanak I. és II. éves konfirmandusok és lelkészeik számára. Lesz áhítat, eladás, koncert és énektanulás, beszélgetések.

néptáncoktatás, a színház-est, valamint az utolsó esti táborozás a visszajelzések alapján is nagy sikert aratott.

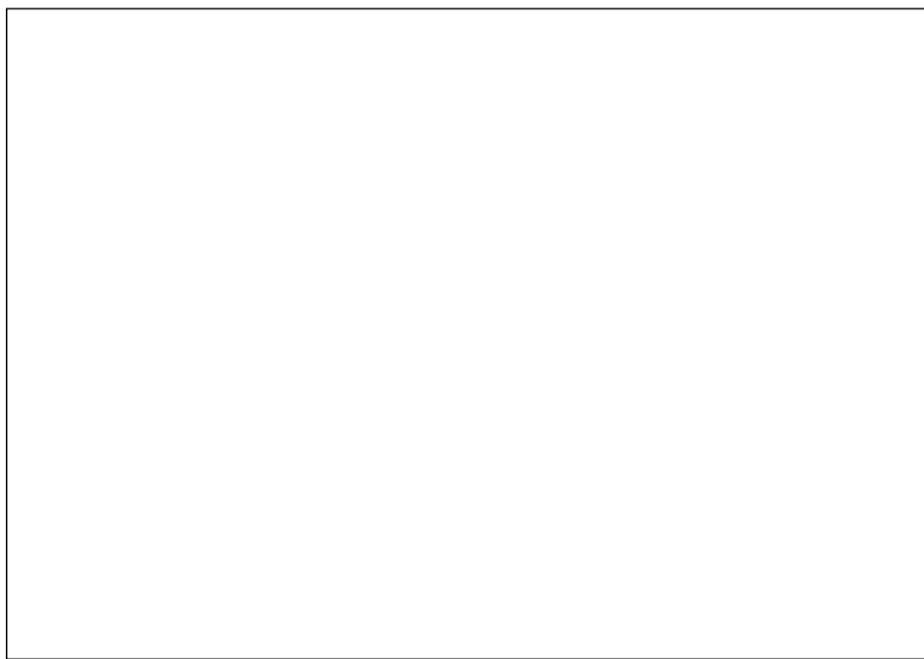
Az Erzsébet-tábor alapjában véve szociális jellegű, nem tudtuk nem észrevenni a gyermekek ragyogó arcát és sugárzó tekintetét az ott töltött hét folyamán: ott volt az elragadtatás, az öröm és a boldogság minden kifejezése. Tetézte ezt, mikor a tábor szervezők jóvoltából személyre szabott tortával lephettük meg Annamáriát és Ida Máriát, akik ottlétünk alatt ünnepelték születésnapjukat. Úgy hiszem, soha nem felejtik majd el, ahogyan 150-en énekeltek nekik: Boldog, boldog, boldog születésnapot...

Sokat gondolkodtam azon: mitől volt egyedi ez az ivói Erzsébet-tábor? Nagyon tömören úgy foglalthatnám össze: e tábor különlegessége abban állt, hogy egyszerre lehetett jelen a boldog ajándékozás és a hálásan örvendező elfogadás. A szervezők és a kísérők úgy áldozhattak idejükből, türelmükből vagy éppen tudásukból, hogy közben szinte minden pillanatban ott volt a gyerekek és fiatalok közvetlen vagy közvetett visszajelzésében, hogy „jó nekünk együtt lenni”. Létezik-e ennél nagyobb elégtétel egy tábor után? Aligha!

Cseh Zoltán
magyarpalatkai lelkipásztor

Sosem volt ekkora születésnap!

Mindig akadt valami szórakoztató teendő

Lelkipásztorság csapdáiról, örömeiről Magyarlétán

Váratlan meglepetés ért szeptemberi megyei lelkészértekezletünkön: dr. Bibza Gábor esperes egy napos közösségépítő találkozóra hívta meg a Kolozsvári Református Egyházmegye gyakorlók és beosztott lelkipásztorait. Október 9-én Magyarlétán lelkipásztori teendőinkkel szembesített, egyben megerősített: tapasztaltabb társaink segítségére mindig számíthatunk.

„Ez volt az első ilyen jellegű találkozó, így nem tudhattuk, mire számítsunk, de megéreztük, hogy a kötetlenül együtt töltött idő javunkra szolgál. Nem is ért csalódás, hiszen már megérkezésünk pillanatától adott volt a közvetlen, baráti hangulat. Máté István helyi lelkipásztor elsősorban házigazdaként meleg fogadtatásban részesített bennünket. Közös reggelink során még inkább oldódott a hangulat, a közös étkezések sok mindenben hozzájárulnak az épületes együttlétekhez. A kora délutáni ebédhez Máté Margit tiszteletes asszony nem csak kedvességével, de munkájával is hathatósan hozzájárult, köszönet érte!

Közösségépítő napunk során betekintheztünk a ránk, fiatal lelkipásztorokra váró kihívásokba. Tárkányi Márton, a Romániai Református Egyház Nyugdíjintézetének igazgatója

a ránk váró adminisztrációs és pénzügyi feladatokról tájékoztott, majd sok tekintetben felkészített az esetlegesen felmerül

gondok megoldására. Láthattuk, hogy sok tanulnivalónk van még a téren is, de örömdetes, hogy vannak kellő felkészültségű lelkipásztoraink, akik segítségünkre lehetnek.

Napjaink református lelkipásztorát a gyülekezeti életben érő kihívásokról és az ezekben való helytállásról szövegeztünk eladásában Lengyel Ist-

ván magyarfenesi lelkipásztor, egyházmegyénk missziói eladójaként. Jó volt látni, hogy lehet közösen gondolkodni a mindennapi helyzetekről, jó tudni, hogy bátran fordulhatunk idősebb lelkipásztorainkhoz ilyen jellegű ügyekben is. Kávészünet után Máté István, egyházmegyénk számvevője mutatta be az egyház és a lelkipásztor társadalmi hely-

zetéről szóló eladását, mely tudatosította bennünk, hogy Istentől sok bölcsességre és lelki erőre van szükségünk a társadalom és politikum nyújtotta lehetőségek kiaknázására, a csapdahelyzetek elkerülésére. Mindig jó olyan eladót hallgatni, akik saját tapasztalataikat is szintén elmerik mondani a hallgatóságunknak, ez felettebb életszerűvé teszi az eladást. Ebéd után Oroszhegyi Attila pusztakamarási lelkipásztort, egyházmegyei lelkészértekezlet elnököt kérdezhettük bennünket is érintő aktuális ügyekről.

Gyakran igen kevésen múlik a jó hangulat – elég hozzá a mosoly, egy baráti kézfogás, közös időtöltés. Ezekben mindig részünk volt Magyarlétán, ahol ismét bebizonyosodott: mi nem a félelem rabságában élünk, hanem elítéletmentes, szeretettel törekvésben tevékenykedünk. Igaz, hogy még akad tennivalónk, de eddigi eredményekért is illesse Istent a köszönet!

Kerékyártó Zsolt
Kolozsvár-felsővárosi beosztott lelkipásztor

Közösségépítő napon a gyakorlók és beosztott lelkészek